

NA SLOVÍČKO

Vánoce

Kdy poprvé lidé začali slavit vánoční svátky?

Těžko říci. Jisté je, že existovaly v dobách pohanských. V den zimního slunovratu se slavil svátek Nepřemožitelného Slunce. Toto období zvolili za svůj svátek i křesťané, ale místo slunce slavili narození Ježíše Krista. V římském kalendáři v roce 336 byl tento den označen jako Adventus Domini - Příchod Páně. Oficiálně se začal tento svátek slavit od roku 354.

Angličané říkají Vánocům

Christmas, což vzniklo z latinského slova „missa“ - mše.

Francouzské slovo Noel pochází z slova „natalis“ - den narození.

Německy se Vánoce řeknou Weinachten, původ je v „zu den weihen Nähten“ - za posvátných nocí.

A z tohoto německého slova pravděpodobně vznikly i české Vánoce, i

když existuje teorie, že české označení Vánoc pochází od nejranějšího křesťanství.

Kdy začínají? Vánoce - to není jenom Štědrý den.

Celý ten kouzelný čas začíná dávno před 24. prosincem. Startují nedělí, která je nejbližší 30. listopadu. Tehdy začíná advent, jenž trvá čtyři týdny. Proto se na stoly dávají adventní věnce, které mají čtyři svíčky a každou neděli se zapálí jedna. Naši předkové si svátky užívali. Naposledy si zajuchali 22. listopadu na svatou Cecílii, která je patronkou muzikantů. V ten den se hrálo, zpívalo a tančilo, aby pak nastal klid. Čas prás-tek, svátečních příprav, a hlavně půst. Půst - neznamená, že by naši předkové drželi hladovku. Kde-

pak, jen se stravovali vlastně vegetariánsky. Bylo zakázáno maso, vejce, mléko a sýr. Kdoví, jestli se ještě dneska najdou lidé, kteří striktně dodržují prastaré štědrovečerní zvyky. Možná vidina zlatého prasátka už není tak silná, jako bývala u našich předků. Ti se postili už od večera předcházejícího Štědrému dni a půst trval až do první hvězdy. Tedy do doby, kdy se setmí a na obloze se objeví první hvězda. Tehdy se zapálily svíčky na vánočním stromku a mohlo se zasednout k prostřenému stolu.

Veronika Delkova 9.A
(Zdroj: TV revue)

Vánoce, Vánoce, přicházejí...

Je před námi krásné adventní období, čas, který je určen nejen k rozjímání, ale i bilancování. Rok 2012 byl pro nás rokem změn, i na naší škole se hodně změnilo, byla rozšířena učebna PC, vznikla samostatná pracovna pro výchovnou poradkyni a školní psycholožku, která u nás začala od září pracovat. Úpravami starého skladu vznikla učebna logopedie a kabinet, a to jako zázemí pro paní učitelky, které ho pro svoji práci potřebují. Vybudovala se dělicí příčka mezi starou a novou budovou, která brání přímému proudění studeného vzduchu, na chodbě nám není již taková zima. Vymalovaly se a malbami vyzdobily některé vnitřní prostory školy. Proběhla Velká filmová noc, navštívili nás naši úspěšní olympionici, recitovali jsme, sportovali, bavili se, ale hlavně se i učili.

Místo před školou u rozsvíceného stromu zdobí našimi žáky vyrobený BETLÉM, na výstavě v přízemí nás vítali ANDÍLCI, vánoční písně a koledy zazněly i v našem kostele. Proto ať je pro nás všechny tento čas naplněn klidem a spokojeností, vánočními radovánkami, vzájemným pochopením a velkými i malými radostmi života.

Všem patří dík a hodně úspěchů v novém roce 2013.

Mgr. Ivana Ullmannová
ředitelka ZŠ

Uvnitř tohoto vydání:

Filmová noc	2
Recitační soutěž	
Ekoškola	3
Rozhovor s J. Smetanovou	3
Rozhovor s E. Sidibé	4
Z pera našich spolužáků	5
Komiks	6

Velká filmová noc

Když se řekne filmová noc, každý z nás si asi představí noc plnou holčičího drbání, klučičího pošťuchování, spaní ve spacáku a hlavně spousty filmů. A tak to taky bylo. Když jsme se všichni sešli, každý si našel své místo, poučili jsme se informacemi o filmech, rádiu, pohádkách z prezentací, které pro nás připravily paní učitelky. Každý dostal balíček křupek a plechovku Coca Coly. Pak konečně začal slibovaný filmový maraton. Mezi filmy jsme vyplňovali kvízy, které byly později vyhodnoceny a nejšikovnější dostaly zasloužené odměny. Paní učitelky pro nás napekly občerstvení, takže pokud někoho přepadla chuť na půlnoční svačinku, netrpěl určitě hladem ☺. Filmový maraton měl, zdá se, velký úspěch, protože už o něj projevují zájem i další třídy. Naše velké DÍKY patří paní

učitelkám Š. Mičkové, K. Hlavínové, B. Vintrové, M. Vodičkové a J. Smetanové za trpělivost a za odvahu, kterou měly, když tuto akci připravily.

Rád'a Smetanová 9.A

Děkujeme pomocnicím a „hlídačkám“ Kačce Klečkové a Rádě Smetanové.

Recitační soutěž „O Hádkovo pírkó“

Ve středu 14.11. proběhlo školní kolo recitační soutěže „Hádkovo pírkó“.

Letos se ho zúčastnilo 56 soutěžících. Nejvíce soutěžících bylo v kategorii 6. – 7. ročníků. Bylo to velmi těžké hlavně pro porotu. Musela vybrat nejlepšího přednášejícího... Všechny básně byly opravdu krásné a o to bylo těžší vybrat nejlepšího. Nakonec se porota domluvila a rozhodla se pro toto umístění:

1.ročník:

1. Patricie Formanová 1.B
2. Karolína Dostálová 1.A
3. Ondřej Kaprálek 1.A
- Nikola Navrátilová 1.B

2. – 3. ročník:

1. Jan Flídr 2.B

2. Petra Dubová 3.B
- Jaroslav Diviš 3.C
3. Adéla Sailerová 2.B

4. – 5. ročníků:

1. Kateřina Měchurová 4.A
2. Michaela Heráková 4.B
3. Eliška Synková 5.B
- Klaudie Velebilová 5.C

6. – 7. ročníků

1. Kateřina Panoušková 6.B
2. Viktorie Valterová 6.B
3. Tomáš Kyncl 7.A
- Ondřej Koščo 7.B
- Šimon Běhan 6.A

8. – 9. ročníků

1. Natálie Weidemannová 8.B
2. Ester Sidibé 8.B
3. Kristýna Dekarová 8.A

Děkujeme paní učitelce: A. Derkové, D. Kryslíčkové a M. Grmelové (porota 1. – 5. tříd), dále také paní učitelce J. Smetanové, P. Tiché a L. Nývltové (porota 6. – 9. tříd) za organizaci celé soutěže.

Kristýna Dekarová 8.A

Recitační soutěž „O Hádkovo pírkó“ - podruhé

Slavnostní vyhlášení recitační soutěže „O Hádkovo pírkó“ proběhlo letos 4. prosince v rodném domku Vítězslava Hádky v Dolínku, kde byla vítězům předána publikace o životě a díle V. Hádky autorů RNDr. A. Švandové, zajímavá knížka a sladká odměna. Vyhlášení se zúčastnil p. R. Straka za kulturní komisi města Odolena Voda, Bc. Ka-

rel Philipp - místostarosta města, Mgr. Ivana Ullmannová - ředitelka ZŠ, PaedDr. Michaela Gmelová - zástupkyně ředitelky a paní učitelky, které byly v porotě.

J. Smetanová

Letošní ročník recitační soutěže pro nás neskočil jako jindy slavnostním vyhlášením výsledků, ale měl své pokračování v podobě „Vánočního setkání recitátorů“, kterého se zúčastnili kromě našich vítězů i žáci MŠ a ZŠ nám. Svobody v Praze 6. Jenom škoda, že jsme si nemohly zasoutěžit i v naší kategorii 8. a 9. ročníků, protože nám nepřijeli soupeři, tak jsme se s Ester a Natálkou staly alespoň diváky a dostaly jsme i možnost své básničky zarecitovat. Celou soutěž zahájil pěvecký sbor paní učitelky M. Lohniské a pak už vše začalo. Po urputné „boji“ vyhlásila nakonec porota tyto výsledky:

Kategorie 1. tříd:

1. Karolína Dostálová (OV)
- 2.-4. Patricie Formanová (OV)
Klára Jelínková
Karolína Závorová

Kategorie 2. - 3. tříd:

1. Klára Štoková
2. Ludmila Krátká
3. Petra Dubová (OV)

Kategorie 4. – 5. tříd:

1. Eliška Synkvová (OV)
2. David Štok
3. Michaela Heráková (OV)

Kategorie 6. - 7. tříd:

1. Kateřina Panoušková (OV)
2. Jitřenka Rompotová
3. Lenka Sloupová

K. Dekarová 8.A

Čas předvánoční

V předvánočním čase jsme si pro Vás připravili zajímavou výstavu ANDĚLŮ, které zhotovili žáci naší školy z různých materiálů i různých tvarů.

Jedno odpoledne se také před naší školou objevil BETLÉM, který vyřezali a nakreslili žáci s velkým přispěním paní učitelky T. Kovářkové a pana učitele P. Petříčka.

Rozhovor se šéfredaktorkou časopisu

Mgr. Janou Smetanovou

EKOŠKOLA

Naše škola se letos prvním rokem zapojila do mezinárodního projektu Ekoškola. První schůzka se konala dne 28.11., kde se všichni členové Ekotýmu s tímto projektem seznámili. Projekt se zabývá ekologickou stránkou škol jako je např. třídění odpadu, zamezení vzniků odpadu aj. Po splnění všech úkolů a pracovních listů získá možná naše škola certifikát Ekoškoly. Ekotým zatím tvoří 22 žáků ze 4. až 9. tříd a 5 učitelů. Do toho projektu by se mělo zapojit co nejvíce lidí, a to nejen žáci a učitelé, ale také rodiče. Tímto bych chtěla poděkovat p. učitelce R. Kynclové za vedení Ekotýmu, p. uč. J. Smetanové, B. Vintrové, J. Skýpalové a L. Nývtové a také paní zástupkyni E. Srbové, které s námi na tomto projektu také spolupracují. Věřím, že toto není poslední rok, kdy se naše škola do projektu zapojila.

K. Kraftová 8.A

Jak vás napadlo vydávání školního časopisu?

Myslím si, že je velká škoda, když lidé kolem nás neví, co se děje ve škole, máme tu spoustu zajímavých věcí, o kterých by se mělo vědět a také vzniká spousta krásných prací, které by měl číst i někdo jiný než sám autor a jeho učitel. Ne všechny věci se pak dají otisknout v Odolenu, proto nápad s časopisem.

Proč právě název Na slovíčko?

Byl to jeden z nápadů, který vzešel od žáků a připadal mi zajímavý, už sám o sobě říká, že půjde o krátké informace, které by měl vědět i někdo další.

Kde berete čas a energii na zpracování, grafickou úpravu a jiné věci, které k časopisu patří?

To vlastně sama nevím. S časem je to tak, že prostě musím dát vše dohromady, protože vím, že vy, kteří mi články posíláte čekáte na jejich uveřejnění a těšíte se, až své textíky někde uvidíte a já se těším s vámi, takže mě to pohání k to-

mu, abych na konci měsíce věnovala časopisu několik odpolední i večerů. Velkým nábojem pro mne bylo i to, že máme možnost díky panu M. Svobodovi časopis tisknout v Aeru Vodochody a tím ho vidět i v barevné podobě.

Myslíte si, že se do časopisu zapojilo dostatečné množství žáků, nebo jste čekala větší účast?

Je nás kolem deseti, někdo vypadne, protože už nechce, ale zase přibývá nových tváří, jako třeba vy dvě, to si myslím, je dostačující.

Co od tohoto časopisu očekáváte?

Snad se ve „zdraví“ dožije června roku 2013 a my s ním.

Jaký předmět se vám učí nejlépe?

Protože mým oblíbeným obdobím v historii je vláda posledních Přemyslovců a Lucemburků u nás, tak je to dějepis v sedmém ročníku.

Děkujeme za rozhovor

K. Dekarová a K. Kraftová 8.A

Když jsem zjistila, jak tráví svůj čas moje spolužačka, dobrá kamarádka a teď už i vycházející divadelní hvězda Ester M. Sidibé, rozhodla jsem se jí zeptat na pár otázek. Ester hraje v muzikálu „Andílci za školou“, v prvním teenegerském muzikálu v ČR. Tak tedy, Ester:

1) BYLO TO FYZICKY NÁROČNÉ?

Ano, hlavně ze začátku, potom už tolik ne!

2) KOHO JSI MĚLA A KOHO NEMĚLA RÁDA?

Měla jsem ráda všechny, i když je pravda, že pár lidí mi nesedlo.

3) MĚLA JSI VELKOU TRÉMU?

Nejdříve jsem si myslela, že ji mít budu, ale pak před diváky jsem ji neměla vůbec.

4) JAK SE TI PRACOVALO S 5ANGELS?

Velmi dobře, hodně jsme se spřátelili:))

5) NAŠLA SIS TAM NĚJAKOU TU LÁSKU?:P

Ano... :P

6) JAK TO DOHÁNÍŠ VE ŠKOLE?

Některé předměty lépe, jiné jsou těžší.

7) BYLI JSTE FAJN PARTA?

Ano byli!

8) JAK SES TAM DOSTALA?

Šla jsem na konkurz a pak jsem prošla ještě třemi koly.

9) CO BYLO NEJTĚŽŠÍ?

Nejtěžší bylo zkombinovat tanec se zpěvem.

10) JAKÉ POUŽÍVÁTE ZNAČKY LÍČIDEL?

Většinou Max Factor

11) JSI RÁDA, ŽE TAM JSI?

Ano, je to pro mě velká zkušenost a hlavně mě to baví!!!

Děkuji moc, Ester, za rozhovor a přeji ti mnoho úspěchů!
Klečková Kateřina;8.B

SKRÝVAČKY:

Najdi v následujících větách hudební nástroje:

1. Odřekla víru, nevěřila.
2. Bylo snahou sledovat vše.
3. Opravdoví chlapi kola nemají, mají auto.
4. Jitrocel loni nerostl.
5. Ráno z vonící trávy stoupá páre.
6. Výrobu benzínu zdražili.

Najdi v následujících větách zvířata:

1. Hostům pod nosy selátka voněla.
2. Na neosetě pole vjel kombajn.
3. Myšlenky jsou důležité!
4. Nehraboš si v tašce a poslouchej!
5. Na obraze brada nebyla vidět.
6. Chlape, spěchej domů, něco se děje.

Řešení: 1. klavír, 2. housle, 3. píky, 4. cello, 5. zvonek, 6. bubnen
Řešení: 1. syseř, 2. lev, 3. myš, 4. hraboš, 5. zebra, 6. pes

Sbírka víček pro nemocnou Lucinku

Když jsme na začátku září vyhlašovali sběr plastových víček pro nemocnou Lucinku, ani jsme nedoufali, že se setká s tak velkým ohlasem. První svaz víček jsme provedli začátkem listopadu, kdy jsme do Baumaxu v Praze Letňanech odvezli 148 kg víček a druhý svaz následoval v sobotu 7. prosince, tentokrát se nám podařilo shromáždit 131 kg víček. Dohromady jsme tedy přispěli na léčebný pobyt malé Lucinky 279 kg víček. V množství 28 tun, které byly potřeba na začátku sbírky, je to jistě malé množství, ale ne zanedbatelné. Přesto vždy, když jsme s manželem víčka do Baumaxu přivezli a slyšeli jsme údiv nad množstvím, které jsme dovezli, byla jsem na nás pyšná.

Děkujeme všem, kteří jste neváhali a do akce jste se zapojili.

Vzhledem k tomu, že sběr víček není nijak náročná věc a na světě jsou lidé (děti), kterým by víčka mohla pomoci, rádi bychom v této činnosti pokračovali i příští rok. Pokud tedy víte o někom, kdo také potřebuje víčka, kontaktujte mne prosím.

Jana Smetanová

Z PERA NAŠICH SPOLUŽÁKŮ

Jezdecké závody

O prázdninách jsem jela na dva týdny na koňský tábor do Kunclova mlýna. Po příjezdu jsem potkala dobrou kamarádku Aničku, se kterou jsem bydlela i ve stanu. Na konci týdne se plánovaly závody, a tak jsme na ně pilně trénovali. Po většinu dní jsem se starala o vysokou, sametově hnědou kobylku jménem Darsi.

Závody se každým dnem blížily a ve mně stoupala tréma. Ve čtvrtek, asi ve tři hodiny, k nám do tábora přišla paní Kunclová – to je vedoucí. Svolala nás do jídelny a prohlásila: „Postavte se do řad podle kategorií a postupně si budete losovat pořadí, v jakém budete závodit.“ Vyzvala i mě: „Sáro, vylosuj si číslo a pověz nám jméno koně, na kterém pojedeš.“ Přepadl mě strach: „Co když budu první nebo poslední?!“ Nakonec jsem si vylosovala papírek úplně naspod přílby, ze které se losovalo. Po pomalém, opatrném a napínavém rozbalování jsem přečetla číslo 5. „Uuuff!“ vykřikla jsem – bylo nás totiž sedm. Hrdě jsem vedoucím oznámila: „Jsem pátá a chci jet na Darsi.“ Poznamenaly si a vyzvaly dalšího. Večer jsme si vyslechli přednášku, abychom do druhé části závodu – což je písemný test – neapsali nějaké hlouposti.

Ráno jsme se budily těžko, s Aničkou jsme totiž ponocovaly. Trvalo asi deset minut, než se všichni vypravili do stájí. Tam jsme se postarali o koně a nasedlali je. A je to tady. Nastaly závody! Nejdříve si úlohu odjeli začátečníci, pak pokročilí a poté přišla řada i na nás. Míchaly se ve mně pocity. Nasedla jsem na Darsi a začala ji krokovat na malé louce vedle jízdárny. Soustředila jsem se na to, abych nezapomněla pozdravit, úsměv, dobře poslouchat pokyny atd. Jenže najednou mě přerušil hlasitý výkřik: „Sára Janatová s Darsi!“ Pobídla jsem moji milovanou kobylku, která svižně přiklusala na jízdárnu. Rozklepala jsem se trémou a rychle si zopakovala to, na co nesmím zapomenout. Úsměv, hlava hrdě vzhůru, paty dole, ruce u sebe... Panebože! Nejráději bych se rozcválala a utekla někam pryč. Má úloha se blížila ke konci. Už mi chyběl jen cval. Hrdě jsem se narovнала, přimáčkla holeně ke koni a už jsem cválala. Dokončila jsem úlohu, s úsměvem na tváři opustila jízdárnu a užívala si pocit „slávy“. Všichni mi tleskali a já myslela, že vybuchnu úlevou. Už to mám za sebou!

Když nás odpoledne svolali do jídelny a rozdali testy, ihned jsem s dobrou náladou začala psát odpovědi. Kladná nálada mi vydržela až do předposlední otázky. Odkud pochází kůň převalského? „Kdo to má sakra vědět?!“ zaklela jsem pod vousy. „Ještě minutu,“ poznamenali vedoucí. Naštvaně jsem proškrtla políčko na odpověď a test odevzdala.

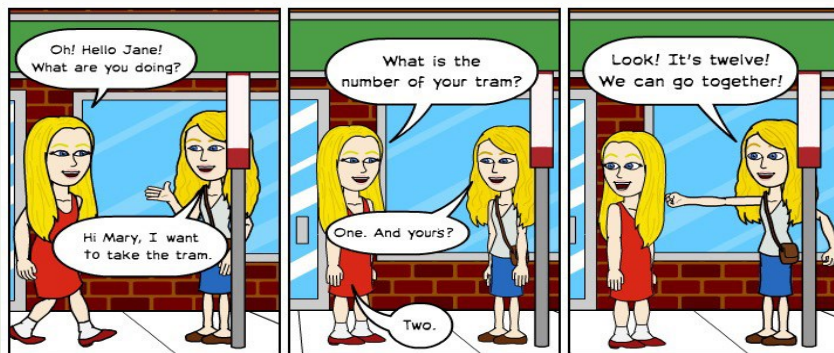
Večer nastalo vyhlásování. Nejdříve jako vždy nastupovali začátečníci, pak pokročilí a poté my. Nervozitou jsem přešlapovala na místě. Náhle se ozvalo: „A na druhém místě se umístila ... Sára Janatová s Darsi!“ Zazářila jsem. Převzala jsem diplom, medaili, triko a pak jsme se fotily. Byla jsem šťastná jako blecha, protože druhé místo je na prostu skvělé. Navíc druhý týden jsem si vybojovala mé vysněné místo první.

Sára Janatová 7. A

O komiksu

Všimli jste si, že komiks najdete i v učebnicích? Příkladem je Chit Chat a Project, tam je najdete dokonce v každé lekci. Postupem času se ze zábavných kreseb s bublinami někde na okraji stránky stala svěprávná forma umění. Komiks je vlastně příběh kreslený do okének. Pokud je krátký (2-6 okének), říká se mu anglicky „comic strip“ (komický proužek). Může být i dlouhý, celá kreslená kniha. Může být vtipný, ale nemusí, někdy se v něm vyskytují superhrdinové zachraňující svět. Řada filmů byla komiksem inspirována

vtipného. Musím ovšem říct, že to byl nelehký oříšek. Proto pokud by se vám zdálo, že příběhy už odněkud znáte, tak se nemýlíte. Nechali jsme se trochu inspirovat už existujícími vtipy. Přesto doufáme, že se vám naše komiksy budou líbit.

Blanka Dostálová

(Superman, Obelix a Asterix, Alois Nebel).

Už jste zkusili nějaký komiks vytvořit? Není to vůbec jednoduché, autor by měl být zkušený kreslíř a zároveň by měl umět vymyslet zajímavý příběh. Dnes to naštěstí už tak omezené není, s kreslením nám můžou pomoci počítačové aplikace. Nápad a představitivost však nikdo nenahradí.

V osmé B jsme začali s jednoduchým komiksem na téma „Introduce yourself“ (představ se), všichni žáci to krásně zvládli, a proto jsme se pustili jsme do trochu těžšího úkolu, vymyslet něco opravdu

VANILKOVÉ ROHLÍČKY A VANILKOVÉ KNOFLÍČKY

Suroviny:

300 g hladké mouky, 80 g moučkového cukru, 100 g jemně strouhaných lískových oříšků, 1/2 vanilkového cukru, 220 g másla nebo jiného tuku (Hera), citronová kůra, 2 žloutky, moučkový cukr smíchaný s vanilkovým cukrem na obalování rohlíčků po upečení.

Postup:

Vše zpracujeme v těsto, postupně rukama vyvalujeme delší válečky, nožem nakrájíme na kousky a tvarujeme malé rohlíčky. Po upečení ještě teplé obalujeme v cukru smíchaném s vanilkovým cukrem. Pečeme na teflonové fólii, dobře poslouží i papír na pečení, předtím velmi mírně přetřeme plech tukem. Stačí i obal od tuku, většinou na něm něco málo zůstane. Toto těsto děláme z větší dávky a z části tvarujeme malé kuličky, ty na plechu trochu zmáčkeme dolů, doprostřed děláme pomoučeným koncem vařečky důlky, po upečení taky obalíme v cukru a pak do důlku kápneme čokoládu. Většinou koupenu v sáčku. Chuť je sice skoro stejná, ale je to alespoň jiný tvar :)

K. Kavanová 9.A

Básnička

Bára Soukupová (3.B)

Já mám doma holčičku,
co má napsat básničku.

Máma s tátou se jen zlobí,
žádnou sloku nevypotí.

Úkol je to přetěžký,
Napsat verše pro všechny.

Na shledanou v příštím roce
Vaše redakce